

EXCURSIÓ A LA SERRA DE PRADES ROJALS - MOLA D'ESTATS

Data: DIUMENGE 22 D'ABRIL DE 2018

Hora de sortida: 7:45 DEL MATÍ

Desplaçament: AMB COTXES PARTICULARS

Lloc de sortida: APARCAMENT DEL PARC DEL GARRAF

Coordinadors de la sortida: Xavier Caba, Ana Gris,
Silvia Rovira i Ventura Fernández

Horaris previstos:

- 07.45 h** - Trobada a l'aparcament del Parc del Garraf.
- 08.00 h** - Sortida en direcció a Rojals (Montblanc, La Conca de Barberà).
- 09.15 h** - Arribada a Rojals.
- 09.45 h** - Inici de l'excursió.
- 10.05 h** - Plans.
- 10.30 h** - Coll de la Mola.
- 11.00 h** - Pla dels Cogullons.
- 11.30 h** - Clot del Llop.
- 12.00 h** - Taula dels Quatre Batlles.
- 12.10 h** - Mola d'Estats.
- 13.30 h** - Pla dels Cogullons. Dinar i possible visita Cova del Martí.
- 14.30 h** - Inici retorn.
- 14.55 h** - Refugi dels Cogullons.
- 15.15 h** - Font del Grèvol.
- 15.35 h** - Barranc.
- 16.30 h** - Rojals.

Resum de l'itinerari:

Rojals (970m) – Coll de la Mola – Bosc del Greixet – Pla dels Cogullos – Clot del Llop - Mola des Quatre Termes (1118m) – Taula dels Quatre Batlles – Mola d'Estats (Tres Creus) (1127m) – Refugi del Cogullons – Font del Grèvol – Rojals (970m).

Distància opció general: 13 km. Desnivell acumulat: 400 m.

Material necessari (què cal portar):

Menjar i aigua: Caldrà portar l'esmorzar, el dinar i el que us calgui d'avitualment durant l'excursió (fruits secs, fruita, barretes...). Cal tenir en compte que l'excursió s'allarga fins a primera hora de la tarda i dinarem en ruta. Podem trobar alguna font, no podem garantir que tinguin aigua.

Roba: L'excursió es fa a la primavera, a una alçada del voltant de 1000 m, recomanem diverses capes per tal de poder-se adaptar a la climatologia.

Calçat adequat: Botes de muntanya de canya mitjana o alta per protegir bé el peu i el turmell.

Documentació: Targeta federativa i document d'identitat, targeta de la Seguretat Social, etc.

Altres materials recomanats: Prismàtics.

Descripció del recorregut en cotxes:

El punt de sortida és al **pàrquing del Parc del Garraf**, per anar fins a Rojals (poble agregat a Montblanc) us recomanem la següent ruta:

Preneu la C-15 direcció Vilafranca i agafeu l'Autopista C-32 direcció Tarragona. Sortirem per AP-7 sentit Barcelona, per sortir poc més endavant per la AP-2 sentit Lleida/Zaragoza. Continueu per la AP-2 fins a la sortida 9, Montblanc/L'Espluga de Francolí. Entreu a Montblanc i el creueu tot resseguint el carrer de la Muralla de Santa Tecla. En arribar a una rotonda, agafeu la segona sortida, on ja veureu un indicador que ens senyala Rojals.

Per arribar-hi, agafeu la carretera TV-7042 que surt de Montblanc i que en 12 kilòmetres salva més de 600 metres de desnivell. Els primers cinc, fins poc abans d'arribar a Rojalons, són espectaculars, plens de ziga-zagues i amb boníssimes vistes de la Conca. Cal anar amb compte amb els nombrosos ciclistes que els dies festius us hi podeu trobar.

Dificultats que hi pot haver i altres qüestions a tenir en compte:

L'excursió no presenta dificultats especial, transcorre principalment per, corriols dins del bosc,. pistes forestals i camins amples i ben marcats.

Els únics punts delicats els trobem en arribar prop de la Mola d'Estats, on hi ha un precipici considerable, pels dos vessants. Aquí caldrà estar molt atents als infants, ja que el desnivell vertical és considerable i per tant cal considerar el **risc de caiguda** al vuit.

Cal que els pares vigilin i es responsabilitzin dels seus fills. Al llarg de l'excursió s'ha previst fer algunes parades de REAGRUPAMENT. Cal que tothom les respecti en benefici del grup. Els adults responsables dels menors hauran de vetllar per la seva seguretat. No es pot córrer durant el trajecte. Els menors no han de passar al davant de la persona que se situarà al capdavant i que farà el guiatge de l'itinerari. Vetlleu-ho, si us plau.

Descripció de l'itinerari (Opció General):

Itinerari revisat sobre el terreny el setembre de 2017 i l'abril 2018

Comencem la ruta al poble de Rojals (dins del terme municipal de Montblanc), a 970 metres d'altitud, un dels nuclis habitats de les Muntanyes de Prades. *L'església, tot i les modificacions que els anys li han posat al damunt, presenta encara la seva magnífica estampa romànica, originària dels segles XI-XII. En el camí de pujada hi ha una barana de ferro amb caps de drac. Va ser cap a l'any 1789 quan, amb els diners que*

portaven els que havien emigrat a Amèrica, es van construir les capelles laterals, el cor, el campanar i la portada nova.

Rojals consta documentat des de l'any 1151. Se sap també que va estar uns anys formant municipi amb les agrupacions de masies de Cogullons, Bartra i Pinetell de Rojals. L'any següent al final de la Guerra Civil va ser agregat a Montblanc.

Sortim caminant de Rojals per l'altre banda d'on hem arribat, per un carrer que s'enfila cap a l'oest. Un rètol informa que és també el camí cap a l'Arlequí, casa rural que acull famílies o grups que hi volen passar uns dies envoltats de natura.

Seguim el GR-171, per una pista ampla i vermellosa. Al cap d'uns 15 minuts veiem a l'esquerra una desviació del mateix GR, però seguim recte per la pista (tornarem per aquesta desviació). No triguem a passar pel costat d'unes runes, el Corral de la Marieta.

Ben aviat, entrem als Plans. Pi roig. Pins i més pins, paisatge ben cuidat, com si es tractés d'una plantació. Anem trobant desviacions a la dreta que ens portarien cap a la Pena, però seguim per la pista. A estones trobem a terra com clapes de pedres vermelles arrodonides, pedres de Prades.

Hem caminat per la pista uns 3,5 quilòmetres fins arribar al Coll de la Mola. Al coll hi ha un gran bloc de conglomerat rogenc propi de les terres d'al·luvió amb contingut de ferro. Aquest color vermell és el que dona el nom al poble. Per l'esquerra surt una pista que deixem. De cara, la pista continua en lleugera pujada.

Uns cent cinquanta metres més amunt cal prendre un sender a l'esquerra, ara estem al GR-171.4, una variant del que seguíem al principi, que ens permet travessar el Bosc del Guerxet, ombrívol fins i tot a l'estiu.

Alguns diuen que és un dels millors boscos de les Muntanyes de Prades. Pins, roures, alzines, brucs, algun boix, molta estepa, farigola, ... Camí estret i molt maco. A l'esquerra, dalt d'un turó anem tenint vistes esporàdiques del Refugi dels Cogullons, que veurem després de més a la vora.

El sender ha anat girant la volta que recull les aigües que baixen al Barranc del Pirro, seguint més o menys la corba de nivell fins que arribem a la zona de Cogullons on veiem afloraments de roca llisa. Deixem a l'esquerra una cabana o caseta tancada. Quan hi arribem, aquest corriol s'acaba. Sortim a un tros pla, de terra de pedra. A l'esquerra, a un nivell inferior, hi tenim una balma que potser visitarem a l'hora de dinar, on es troba la Cova del Martí. Continuem de cara seguint les marques vermelles i blanques. Agafem el camí principal i anem cap a la dreta.

El sender va a parar a una pista que prové de la Mola del Guerxet. Un pal de fusta i una capelleta amb la imatge de la Verge de la Misericòrdia ens informa que estem al Clot del Llop, i girem a l'esquerra. Uns dos-cents metres més amunt, a l'esquerra, hi ha un vèrtex geodèsic. Estem a un alçada de 1118 metres. Si en hi fixem, veiem que anem per un altiplà.

Ara anem cap a la Taula dels Quatre Batlles o dels Quatre Termes (Vimbodí, Rojals, Mont-ral i Prades) que ens sorprèn a la dreta: curiositat històrica, ben mantinguda per la Secció Excursionista Reus Deportiu, on gaudirem d'un bonic lloc amb quatre bancs, una taula i un monòlit central amb els escuts dels quatre termes que conflueixen en aquest punt.

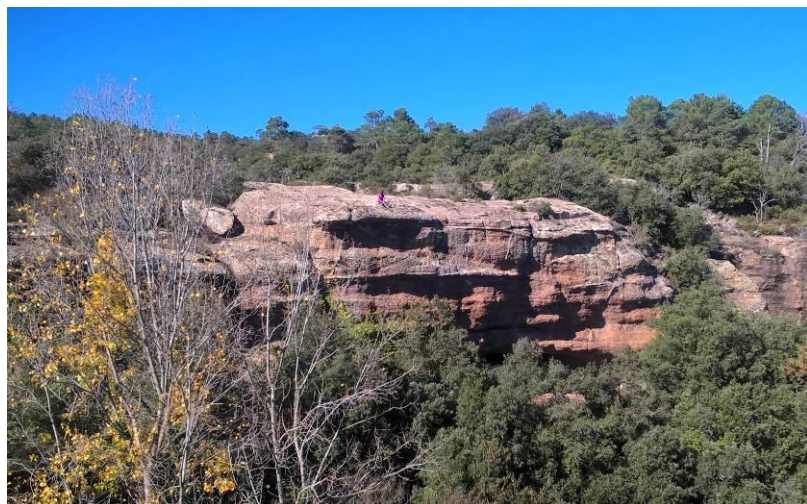

Una mica més endavant trobem un pas estret que demana que els vehicles no hi passin per protegir l'entorn natural, diu: "Si estimeu la natura no entreu amb vehicles al proper planell dels Quatre Termes, destrossaríeu l'encís...". Després de passar uns rocs que barren el pas als vehicles, arribem a una meravella, la Mola d'Estat, un indret sobre un cingle petri amb una vista increïble. La vall del Brugent als nostres peus. De dreta a esquerra, podem esmentar, el Tossal de la Baltasana, Capafons i el Picorandan, els Motllats, Mont-ral, ... Un lloc màgic.

Uns metres més a la dreta, sobre la roca nua i al costat d'una bassa natural hi ha tres creus de ferro, per això l'indret també és conegut com Tres Creus. *L'historiador reusenc Josep Iglésies explica que una està dedicada als germans Estivill, morts al camp de batalla de la Guerra Civil, l'altra a mossèn Pau Queralt, que a l'inici de la guerra va ser mort i la tercera a l'excursionista tarragoní Alfons Miquel, mort també en les violències que es van produir en acabar la guerra.*

Sorprèn trobar aquí dalt una aixeta (Hi ha una cisterna que s'omple amb aigua de pluja).

Si ens arribem fins a la punta del Tossal, cap a la banda nord, hi trobem una vista molt diferent, del barranc de Castellfollit amb els molins de vent i la Conca al fons. Des d'aquesta banda de la Mola hi ha una vista extraordinària de la totalitat dels pirineus. Si el cel és net i clar, es veuen molt definides totes les serres més destacades, des del Canigó, a la nostra dreta, fins els cims de la zona dels Besiberris i de l'Aneto, a l'esquerra.

Comencem la tornada tot refent el camí fins arribar al punt on hem deixat el bosc del Guerxet, al pla rocós de Cogullons. Aquí dinem i, si tenim temps, visitem la Cova del Martí que hem esmentat anteriorment. Havent dinat prenem el camí que marxa una mica més al sud i s'orienta cap al refugi de Cogullons que es veu dalt d'un turonet. Ara seguirem tota l'estona el GR-171.

Passem pel costat de les restes dels Cogullons, el que va ser l'assentament humà a més altitud de les Muntanyes de Prades (1.050 metres). A dalt ara hi ha el refugi del Cogullons, molt visible.

Les indicacions no són gaire bones, però seguim recte i després de baixar una mica trobem la Font del Grèvol. Aigua fresca que va molt bé per omplir les cantimplores. Continuem el camí i passem pel costat de dues basses. No ens hem d'espantar, però es veu clarament que haurem de baixar força i tornar a pujar per arribar a l'altre banda, on hi ha Rojals. Anem baixant i arribem a baix del barranc.

Hi trobem una pista ample que agafem a la dreta. I ben aviat, hi ha un pal que ens indica que hem d'agafar un senderó que puja a l'esquerra. No tingueu por, la primera part és la més dura, però de seguida és molt més suau.

Ara entrem en un altre entorn meravellós de la ruta. Si les forces ens ho permeten, podem gaudir

a l'esquerra de l'aventura de resseguir unes balmes i abrics. Trobem les restes d'un mas balmat. No gaire lluny trobem un lloc que té un nom fascinant, el Reposador dels Morts (*quin nom! perquè? Doncs diuen que quan es moria algú dels masos i agrupacions de cases de les rodalies, havien de portar el mort a enterrar al cementiri de Rojals, després de la dura caminada, carregats amb el difunt, pendent amunt, paraven a refer-se i mudar-se just abans d'entrar a poble*). A la dreta, veiem les runes del mas de la Baridana i alguns rocs enormes a costat del camí.

I arribem a l'anomenat Abris de la Baridana. Inscripcions àrabs i gòtiques, aquestes darreres són una sentència del Dotzè llibre appellat del crestià, de Francesc Eiximenis (Salvador Vilaseca dixit) i, de més difícil veure, pintures de l'edat del bronze (*A les Muntanyes de Prades hi ha el conjunt de pintures rupestres més important de Catalunya, és de 20 enclavaments. Trobareu més informació si visiteu el CIAR (Centre d'Interpretació de l'Art Rupestre, Muntanyes de Prades), de Montblanc*).

Si les trobeu, no oblideu anar en compte i respectar les pintures.

En aquesta zona el camí és estret estret, després de creuar-se amb la pista que va a la "Casa Rural del Mas de l'Arlequí", segueix cap amunt fins arribar a la bifurcació que hem esmentat a l'inici, aquí prenem la pista que hem seguit a l'inici de l'excursió per tornar a entrar a Rojals.

Descripció de l'itinerari (Opció Menuts):

Itinerari revisat sobre el terreny el setembre de 2017 i l'abril 2018

L'anada d'aquest itinerari, fins a al coll de la Mola, és compartit amb l'opció general, hi ha però la possibilitat d'estalviar-se part de la ruta si en comptes de deixar el cotxe a Rojals, els deixem al Corral de la Marieta.

Des del coll de la Mola, en comptes de prendre la desviació cap al sender que creua el bosc de Guerxet, es continuarà per la pista uns 200 m més fins agafar a la dreta un trencall que careneja, i passa per la Mola de Guerxet. Aquest trencall es torna a unir a l'opció general al Clot del Llop.

La tornada recomanem que es faci seguint el camí de l'anada de l'opció general, passant pel bosc de Guerxet, i reduint considerablement el desnivell acumulat.

NOTES:

1. Aquesta activitat de muntanya està organitzada pel Grup de Muntanya en Família (GMeF) de l'Agrupació Excursionista Talaia i s'adreça als membres de l'entitat adscrits al GMeF. D'acord amb allò que marca la legislació per a les activitats esportives¹, **tots els participants a les activitats del GMeF hauran de disposar de la llicència federativa de l'any en curs.** Els menors que participen en aquesta activitat de muntanya hauran d'anar acompanyats dels seus pares o altres familiars que se'n faran responsables.

¹ Decret 58/2010, de 4 de maig, de les entitats esportives de Catalunya, i Decret legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, pel qual s'aprova el Text únic de la Llei de l'esport.